

Příloha k protokolu o SZZ č.:

Diplomant: Kateřina Štorková, DiS

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: NŠ-NJ

Katedra: pedagogiky a psychologie

Recenzent-vedoucí* diplomové práce:
doc. PhDr. Ludmila Prokešová, CSc.

Datum odevzdání posudku: 2. 8. 2012

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název: Možnosti využití metod pedagogicko-psychologické diagnostiky na 1. stupni ZŠ

Téma diplomové práce „Možnosti využití metod pedagogicko-psychologické diagnostiky na 1. stupni ZŠ“ je velmi přínosné pro praxi na tomto stupni školy. Jsme totiž právě v období, kdy se mezi učitelskou veřejností hovoří o efektivitě vzdělávání podle školních vzdělávacích programů o smyslu testování žáků apod.

V teoretické části textu autorka poměrně obsáhle vymezuje základní pojmy pedagogicko-psychologické diagnostiky a charakterizuje i oba účastníky diagnostického procesu na ZŠ – tj. učitele i žáka. Snad je možné připustit poměrně velkou závislost na odborné literatuře a ne vždy stylisticky obratnou interpretaci textů (např. str. 11 „ V pojetí má pedagogická diagnostika přínos v možnosti...).

Praktická část – od str. 52 – je uvozena třemi předpoklady a cílem jejich ověřování.

Domnívám se, že jejich formulace není přesná – zejména za předpokladu, že autorka počítala s tím, že se ověřování uskuteční jen na jedné škole a v jedné třídě s 23 žáky. Metoda rozhovoru (viz zadání diplomové práce) byla uplatněna pouze u sedmi učitelů a není jasné, jestli šlo u učitele 1. stupně. Rozhovor obsahoval šest otázek a podle informace autorky trval vždy 15 minut. Při čtení otázek (str. 56) č. 2 a č. 3, které podle mého názoru vyžadují obsáhlejší odpovědi, se nabízí pochybnost, zda učitelé měli na přemýšlení v odpovědích vůbec dost času.

Z formulace druhého předpokladu je navíc zřejmé, že se autorka práce obecně příliš nezamýšlela nad používáním diagnostických metod v souvislosti s věkem žáků – tj. jimi navštěvovanou třídou (viz. 2. předpoklad str. 52). Prosím, aby k této výhradě při obhajobě zaujala stanovisko.

Rozbory kreseb (str. 60 – 63) jsou sice zajímavé, ale pokud není jasné, s ověřováním jakého ze tří předpokladů podle autorky souvisejí, jsou poněkud nefunkční. Prosím vysvětlit při obhajobě. Jde zřejmě o ilustraci předpokladu č. 3, ale pro ten neposkytují relevantní údaje.

Bez zjevného vztahu k jíž zmiňovaným předpokladům použila autorka ve sledované třídě i sociometrický dotazník.

Jeho vyhodnocení provedla velmi pečlivě. Grafické vyjádření získaných údajů je přehledné, obsáhlé (str. 70 – 97), se snahou vidět zjištění skutečnosti v určitých souvislostech. Je to zdařilá část práce.

Závěr práce má podobu pouhé sumarizace již uvedených zjištění. Škoda, že se autorka obsáhleji nevrátila k přístupu učitelů k diagnostikování žáků a nerozvedla jejich názory a zkušenosti. Pochybnosti je totiž možné mít nad názory (patrně autorky diplomové práce), že „ učitel začátečník se nemůže případně nesmí pouštět do diagnostikování dítěte“ (str. 48) a že „ učitel expert... ve školství působí automaticky“ (str. 49).

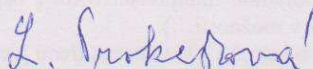
Ocenění zasloží diplomantka za obsáhlý seznam prostudované literatury. Bohužel se v jejím citování v textu vyskytují nepřesnosti – např. několikrát zmiňovaný Průcha (2002) – jedná se zřejmě o publikaci „ Učitel“ – není uveden v seznamu literatury, stejně tak od tohoto autora i Moderní pedagogika.

V diplomové práci najdeme i chyby v interpretaci a pravopisu. Jen pro ilustraci např. str. 97 „ jednu část klimatu tvořili dívky,“ str. 98 „ ač předpoklady vyšli jako negativními,“ str. 99 „ i pro pedagoga může kresba...“

Hlavní cíl práce – posoudit některé možnosti pedagogicko-psychologické diagnostiky na 1. stupni ZŠ – byl splněn.

Proto i přes uvedené nedostatky diplomovou práci doporučuji k obhajobě. Náměty k diskuzi uvádím v textu posudku.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 2. srpna 2012

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
--------------------	---------	-------------	-------	-----------